

Právo, aby bylo dbáno návrhů stran při určování osob, pozůstává v tom, že stranám jest zaručeno, že výběr osob při obsazování míst v komisi nesmí se státi bez nutného důvodu proti jejich vyslovenému přání.

Z uvedeného vyplývá, že předseda reklační komise, jmenuje její členy, může jednotlivé strany uspokojiti jen dokud stačí maximální počet členů komise, a že při tom jest rozhodný pouze počet stran, nikoliv jejich početná síla. Neboť kdyby býval zákon zamýšlel toto poslední, byl by místo výrazu »rovnoměrně« musil užiti slova »poměrně«.

Pakliže tedy úřad při jmenování přísedících komise v daném případě, nemaje možnosti poskytnouti zastoupení všem stranám, které návrhy podaly, — což stížnost výslovně a opětovně sama přiznává — pominul stranu »Deutsche Nationalpartei«, nelze v tom shledati porušení zákona.

— — —

Č. 4990.

Pozemková reforma: Stpů může odepřít souhlas ke zcizení části zabraných nemovitostí z důvodů provádění pozemkové reformy, zejména za účelem zřízení zbytkového statku, třeba obec, na pozemkové reformě interesovaná, projevila se zamýšleným zcizením souhlas.

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.475.)

V ě c: Hedvika K. v Č. (adv. Dr. Osv. Köhler z Litoměřic) proti státnímu pozemkovému úřadu o schválení prodeje dvora.

V ý r o k: St í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 25. února 1924 žádala st-lka spolu s manžely Jaroslavem a Annou R. za schválení smlouvy trhové z 18. února 1924, již manželům R. prodala dvůr K., i za propuštění majetku toho ze záboru, a připojila k žádosti té prohlášení starosty obce K., v němž s výhradou schválení obecního zastupitelstva potvrzuje, že není proti prodeji tomu námitek, budou-li určiti zaměstnanci kupujícími převzati do služeb, a budou-li dílce pozemků, pro dvůr postradatelné, k-ckým osadníkům přenechány. Podle spisů měří pozemky ke dvoru patřící 112 ha a 13 a, kupující jsou pachtýři, kteří pozemkovou reformou přišli o pacht na majetku zabraném, a prodáváný dvůr jest předmětem řízení přidělového.

Výměrem z 21. května 1924 odepřel stpů udělení svolení ke § 7 zák. k prodeji tohoto dvora, a v důvodech svého rozhodnutí uvedl, že máje rozhodovati o udělení takového svolení, musí dbáti toho, aby zamýšlená dispozice vlastníková s majetkem zabraným nebyla v odporu se zásadami zákonů o reformě pozemkové, že žádost prodeje celého dvora nutno posuzovati jako výjimečný případ, neboť tak odmíná se veliká výměra půdy účelům pozemkové reformy a že souhlas k takovému mimořádnému propuštění půdy ze záboru možno dáti jen tehdy, je-li zjištěno, že uspokojení žadatelů k přidělu zabrané půdy oprávněných nebude nikterak ohroženo. Úřad prý úředně zjistil, že v obcích s prodáváním majetkem sousedících jest tak velký počet oprávněných uchazečů, že bude nutno značnou část jich odmítnouti, aby mohla býti při zbytkovém statku dvora K. ponechána výměra zaručující řádné hospodaření, že

rozsah zemědělské půdy, jež má býti propuštěna ze záboru, jest tak značný, že by z ní mohlo býti utvořeno několik soběstačných usedlostí, nehledě k dalšímu počtu drobných přidělů a přidělů k doplnění stávajících již usedlostí, že byla by úřadu odňata i možnost přidělů v době pozdější, zejména když statek ten jest zařaděn do pracovního programu pro akci přidělovou v roce 1924. Všecky okolnosti ty jsou s to provádění pozemkové reformy ohrcziti, ne-li znemožniti a proto bylo svolení odepřiti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stpů rozhoduje dle § 7 zák., nemůže odepřiti svolení ke zcizení majetku, zjistí-li, že zcizovaných nemovitostí nebude třeba k cíli provedení pozemkové reformy. Prostředky a způsob, jakými tento cíl má býti dosažen, ponechány jsou ovšem péči a hodnocení stpů-u samého, neboť úřad tento jest po zákonu povolán, aby úkony zák. zákonem státu svěřené obstaral. Osoby třetí k tomu povoleny nejsou. Nerozhoduje tedy, že po názoru kompaciscentů nebo dle mínění obce, na pozemkové reformě interesované, mohlo by býti cílů pozemkové reformy dosaženo také zamýšleným zcizením a vhodnými závazky kupujícího ve smlouvě.

Jest proto bezdůvodnou výtku, že žal. úřad nevzal zřetele na prohlášení kupujícího, že chce v každém ohledu zájmy pozemkové reformy podporovati, ani na prohlášení obce, že se zcizením projevila souhlas.

Z téhož důvodu jest bezvýznamné, že zamýšleným zcizením dle úmyslu st-lčina měla býti zabezpečena strana kupující, která prováděním pozemkové reformy ztratí pacht na majetku zabraném, a že st-lka zcizením chtěla spolupůsobiti k provádění pozemkové reformy.

Další námitku, že žal. úřad neporovnával hospodářské pozemky s poměry na sousedních velkostatech a nevzal zřetele na účel prodeje, to jest zaplacení dávky z majetku, neshledal nss rovněž důvodnou uváživ, že okolnosti ty a pohnutky, jež snad vedly vlastníka zabraného majetku k prodeji, nejsou v žádném vztahu k provedení pozemkové reformy, a nemohou tudíž patřiti v okruh oněch hledisek, k nimž stpů, rozhoduje dle § 7 zák., byl by povinen přihlížeti.

Zbývá tudíž jen poslední námitka stížnosti, že okolnost, že jest v sousedních obcích mnoho uchazečů o půdu, nebyla zjištěna, že nejsou ani udána jména obcí, v nichž tito uchazeči jsou, i že st-lka o výsledku úředního šetření nebyla slyšena.

Nehledě k tomu, že nelze ukládati žal. úřadu, aby za účasti strany vyšetřoval skutkové okolnosti úředně jemu známé, je z obsahu nař. rozhodnutí patrné, že žal. úřad odepřel uděliti svolení dle § 7 zák., také proto, že z prodáváného dvora utvoří zbytkový statek. Stížnost toho vůbec nepopírá a nebéře po této stránce nař. rozhodnutí v odpor. Avšak okolnost, že ze dvoru prodáváného má býti zřízen zbytkový statek, již sama o sobě stačí, aby vyloučila domněnku st-lčinu, že dvora toho pro provedení pozemkové reformy nebude třeba, a že lze jej tedy bez újmy cílů pozemkové reformy ze záboru uvolniti.

Pak nelze však nalézt ani nezákonnosti, ani vady řízení v rozhodnutí, jímž žal. úřad odepřel uděliti svolení k prodeji tohoto dvora, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.